

TORONYIRÁNY

XX. 27.

2026. július 5.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 14. vasárnap

Július 11. Szent Benedek apát, Európa fővédőszentje

Jézus a szegényeket és fáradtakat, a teherhordozókat hívja, hogy enyhülést, felüdülést és békét ajándékozzon nekik. Ezt jövendölték a Messiásról már a próféták is (vö. I. olvasmány!). Isten országa is, amit Jézus meghirdet, a béke és a szeretet országa. Igaz, a történelem során mindig nagy kísértés volt a hatalom, de az evangélium nem hagy kétséget afelől, hogy Isten országa nem az erőszakosaké, a hatalmasoké és a békétleneké.

Minden időben kísértett a kereszténységen belül a „gnózis” is, az értelem fölénye és gögje. Az a törekvés, hogy Krisztus hitét és követését kisajátítsák az okosak, a műveltek és tanultak. Jézus ezzel szemben azért ad hálát, hogy az Atya az evangéliumot elrejtette az okosak és bölcsek előtt, és föltárta azt az egyszerű embereknek. Nyilvánvaló a tanulság: az evangéliumhoz, az Isten országához gyermeki hit és odaadás szükséges, nem pedig evilági okoskodás. Krisztus lelkülete, amely által mi is közeledhetünk az Atyához: a Fiú lelkülete és magatartása. Ennek mintájára a keresztény lelkület lényegileg gyermeki lelkület.

Krisztus hívása mindenkinek szól, aki fáradt és terhek súlya alatt nyög, Isten országa tehát nem tanultsági, nem faji és nem hatalmi kérdés. Nem kiváltságosak ügye.

Ezért mindenkor bizalommal járulhatunk Jézushoz és általa az Atyához.

Az Imaapostolság szándékai:

Az emberi élet tiszteletéért – Imádkozzunk az emberi élet tiszteletben tartásáért és védelméért annak minden szakaszában, Isten ajándékaként elismerve azt.

A szentmise olvasmányai

- 1. Zak 9,9-10** Érkezik a Megváltó, aki szerényen, de hatékonyan veti hatalma alá a nemzeteket.
- 2. Róm 8,9,11-13** Aki Krisztust feltámasztotta a halottak közül, halandó testünket is életre kelti a bennünk lakó Lelke által.
- 3. Mt 11,25-30** Akik megfáradtak és az élet terhét hordozzák, Krisztusnál lelki felüdülést és nyugalmat, békét nyernek, mert az ő igája édes, és terhe könnyű.

Jézus hálaadása és felhívás a fáradtakhoz

Jézus felkiáltása műfaj szerint „dicsőítés” (doxologia), azaz rövid, himnusz jellegű mondat: dicsőíti Istent a teremtésért, a jótéteményekért stb., s egyben elismeri uralmát. Az „Atya” megszólítása, hogy „ég és föld Ura”, gyakori a zsidó imában, de az Ószövetségben csak a Tób 7,17-ben találjuk.

Sokan bizonyos lemondást, beletörődést látnak Jézus kijelentésében: belenyugszik, hogy nincs sikere a műveltek körében, csak az egyszerűek fogadják igazi hittel a tanítását. De ez az Atya akarata. Az eredeti szövegben a „tetszés” szó áll, amit a keresztes alkalmával is hallunk a Jordán mellett (3,17). Sok zsidó ima így kezdődik: legyen tetszés színed előtt, hogy...

A dicsőítő szavakon azonban inkább az öröm hangulata tükröződik, azért nem valószínű, hogy azokat a beletörődés jeleként kellene értelmezni. Az Ószövetségben sokszor halljuk Isten irgalmának azt a beállítást, hogy lehajol a szegényhez, az elhagyatotthoz, felemeli az alázatost. Jézus tehát inkább azt látja, hogy mindez teljeseedik, amikor az egyszerű nép követi őt. A szöveg igazi újdonsága azonban az Atya és a Fiú kapcsolatának a feltárása. A szavak utalnak Jézus igazi misztériumára, amit nem könnyű benne felismerni. Viszont az ő tanítása és viselkedése olyan, hogy saját istenfiúságát akarja vele kinyilatkoztatni. Akik nem ebből a szempontból értelmezték viselkedését, azok földi javakat vártak tőle, nem üdvösséget, s így nem is hihettek neki.

Jézus kilétének titkát három tényező határozza meg: az Atya mindent átadott neki, egyedül az Atya ismeri őt egészen, és az Atyát is csak ő ismeri. A „mindent átadott neki” kijelentés a jánosi utalásokkal együtt azt bizonyítja, hogy semmi sem maradt, amit ne adott volna át neki. Az Atya az örök szülésben egész lényegét átadta a Fiúnak, azért a Fiú vele együtt örökkévaló, mindenható, mindentudó.

Csanád Béla

De a kijelentés emberségére is vonatkozik olyan formában, hogy átadott neki minden hatalmat küldetésének teljesítésére. Az Atya és a Fiú egylényegűségéből következik a kölcsönös ismeret. A Fiú éppúgy a végtelen isteni lényeket birtokolja, mint az Atya, tehát semmiféle teremtménynek nem lehet róluk igazi ismerete. Az Atyát és a Fiút mi csak a kinyilatkoztatásból ismerhetjük meg. Jézus működésének az volt az igazi nagy eredménye, hogy megadta nekünk ezt a hitbeli ismeretet. Nyilvános működésének végén azt mondja, hogy „kinyilatkoztatta az Atya nevét az embereknek” (Jn 17,6), viszont arra is utal, hogy az ő istenfiúságát is csak az Atya megvilágosító kegyelme révén lehet felismerni (Mt 16,17). Különböző ez az evangéliumi részlet rávilágít arra, hogy Jézus és az Atya között milyen párbeszéd folyt le. Az általa adott kinyilatkoztatás tehát nem más, mint az ember bevonása az Atya és a Fiú párbeszédébe. Ez pedig nem más, mint az örök színélátás valamilyen elővételezése. Az Atya azáltal fogad bennünket gyermekeivé, hogy bepillantást enged belső szentháromsági életébe. A hitből kapott ismeret kitágítja a mi látókörünket is. Választ kapunk arra, hogy Istennek mi a terve a világgal és velünk, felismerjük azt is, hogy milyen eszközökkel vezet örök célunk felé. Ezért a hit ajándékáért nekünk is hálát kell adnunk.

A rabbik írásai a törvény betartását ígárhoz hasonlították. A hívő zsidónak vállalnia kellett a törvény „igáját”. De célzást találhatunk arra is, hogy az írástudók aprólékos magyarázataikkal a törvényt szinte teljesíthetlenné tették. Jézus ezzel állítja szembe a maga ígáját. Ő nem azért jött, hogy fölösleges terhet rakjon az élet küzdelmeiben elfáradt emberre, hanem azért, hogy megváltást, szabadulást, enyhületet hozzon. Az ő ígája az Isten országának elfogadása. De ez nem jelent újabb megterhelést, hanem inkább könnyebbé teszi az életet. A kijelentés Jézus messiási küldetésére is vonatkozik. A történelemből nem ismerünk olyan embert, aki hasonló enyhületet ígért volna az emberiségnek. Ezt csak olyan valaki tehette meg, akinek az Atya valóban mindent átadott, s aki azért jött, hogy megmentse a világot, nem elveszítse. Ő valóban úgy áll előttünk az evangéliumban, mint vonzó egyéniség. Olyat ígér, amit csak Isten adhat. Ezért követelményei is egyúttal ígérek. Az egyház igehirdetésének ezt a hangot nem szabad szem elől tévesztenie.

A mondásban szereplő jelzők - szelíd, alázatos - a nyolc boldogságra emlékeztetnek. Jézus önmagát állítja követendő példának tanítványai elé. Arra tanít és azt követeli, amit ő maga megvalósít. A farizeusok ellenben csak másokra rakták a terhet és nem segítettek annak hordozásában. Jézus megtestesíti a „szelídek” boldogságát. Az eszményi szint magas, de a szelíd Mester követése édessé és könnyűvé teszi az ígát. Ilyen értelemben a mondás kapcsolatos az előző résszel. Ott kinyilvánította istenfiúságát, itt pedig arról beszél, hogy az Atya kinyilatkoztatása nem közöl újabb törvényeket, hanem könnyebbé teszi az ő akaratának megfelelő életet, hiszen megszabadít a terhektől. A farizeusi módon értelmezett törvény megtartása fáradtságos volt, s az emberi erőlködéstől tette függővé az üdvösséget. Jézus terhe könnyű, mert a hit alapján megadja ajándékként azt, amire a farizeus önjeléből törekszik. Nincs szó arról, hogy most már nem kell fáradozni az üdvösségért. Jézus példája és kényelme, továbbá a remény elevevése kedvessé teszi az ő ígáját.

Jakubinyi György

Gyermek, szülő, nevelés (14.)

Bekapcsolt tévé, kikapcsolt gyermek?

Attól a perctől fogva, hogy megindult a legelső televízióadás, gyermekeinknek három szülőjük van: az anya, az apa és a képernyő. Telegyermekek lettek. A szülők 45%-a állítja, hogy a gyermekek jobban hisznek a televíziónak, mint nekik. A televízió szép lassan a legtöbbek által követett katedrává válik. Már el sem tudunk képzelni olyan napot, amelyben ne szerepelne egy kis tévézés.

Több országban például a gyermekek évente átlagosan 1388 órát töltenek a tévé képernyője előtt; ez napi három-négy órát jelent. Amikor belépnek az első osztályba, már jó hatezer órát nézték a tévét, és láttak vagy tizenötezer reklámfilmlet. Egyszóval a televízió annyira fontos a gyermekek életében, hogy nem tehetjük meg azt, hogy nem veszünk róla tudomást.

Minden jót és minden rosszat

A tévéről már mindent elmondtak. Van, aki szerint deformálja az agyat, butítja a gyermekeket, tönkreteszi a fantáziát, azzal áztat, hogy megismerjük a világot, hamis kulturális tudatot közvetít, más viszont azt állítja, hogy kedvet csinál a tanulásához, kitágítja az ismeretanyagunkat, felnyitja a szemünket bizonyos dolgokra, felgyorsítja a történelmet... Mit is mondjunk?

Egy dolog biztos: a televízió nem csupán egy bútordarab. Bűvös doboz, amely mindenképpen nyomot hagy. A háztartási gépek közül a legokosabb, és – mint minden értelmiségi – veszélyes is. Ezért kötelességünk komolyan foglalkozni vele. Számunkra a „komolyan foglalkozásnak” három ismérve van: nem részrehajló, azaz pártatlan, megfontolt és konkrét.

Pártatlan gondolatmenet

A televízió nem maga a sátán és nem Isten ostora. Nem nehéz érveket találni a védelmében.

- Először is elmondható, hogy a tévé csökkenti a távolságot a különböző nemzetiségű emberek között: megmutat nekünk addig ismeretlen életformákat, megismerhetjük a földünkön élő többi ember gondjait és problémáit. A világ iskolája.
- A televízió nagyon kis költséggel gazdaggá tesz minket: olyan helyeket ismerhetünk meg, ahova máskülönben soha nem jutnánk el, és olyan eseményeknek lehetünk tanúi, melyeknek máskülönben soha.
- A tévé segítségével sokkal könnyebben föl tudjuk fogni egyetlen pillantásra a dolgokat; felgyorsítja a gyermekek befogadóképességét.
- A televízió szórakozást és kikapcsolódást is jelent; kitölti vele a szabadidőnket; egy kis színt hoz gyakran szürke és egyhangú életünkbe.

Egyszóval ne törjük össze a tévét és ne dobjuk ki az ablakon!

Megfontolt gondolatmenet

Íme, tehát a legfontosabb: gondolkodjunk el a dolgokon, értékeljük az érveket és az ellenérveket! Ne csak a pozitív oldalt lássuk, hanem a negatívát is! Sajnos az ellenérvek listája nem rövid.

1. A tévé megakadályozza, hogy egymás szemébe nézzünk és beszélgessünk. „Sok családban az esti étkezés alapja – amikor pedig mindenki együtt van – a ’psszt, psszt!’, mert a papa nézni akarja a híradót vagy a Szerencsekereket.” A tévé bekapcsolása nagyon sokszor egyet jelent a párbeszéd kikapcsolásával és a némaság kiteljesedésével.

Ez nagyon súlyos probléma, mert egyrészt ezzel megbomlik a család egysége. Az a család, amelyik azért van együtt, hogy a filmet nézzék a tévében, nem egységes család: a családtagok nem a többiekhez kapcsolódnak, hanem a filmhez, amit mindegyikük egyedül és magában él meg. A második ok, ami miatt a némaság kiteljesedése súlyos gondot jelent, az az, hogy az embernek szüksége van a beszélgetésre. Minden pszichológus szerint a beszélgetés lelki értelemben élet-halál kérdése.

2. A televízió olyan mennyiségű képet és gondolatot zúdít ránk, hogy az meghaladja befogadóképességünket. „A televízió olyan dolgokat mutat meg nekünk, melyeken el kellene gondolkodnunk, de nem hagy időt arra, hogy ezt meg is tegyük.” Az egyik kép már űzi az előzőt, az egyik gondolat már kergeti is az előzőt, anélkül, hogy lenne időnk arra, hogy az hasson a lelkünkre – és ez főleg a gyermekekre vonatkoztatva igaz.
3. A tévé hatására a gyermeknek elvész a mentális kezdeményezőkészsége. Igaz, hogy a tévé érdekes dolgokat mutat meg, de az ember agya nem vesz részt ezeknek a dolgoknak a kidolgozásában. A képernyő előtt nincs szükség a fantáziára: elegendő csak nézni gondolatok nélkül.
4. A tévé lerövidíti a figyelemösszpontosítás idejét. A tévében látható reklámok 5-30 másodpercig tartanak, a rajzfilmekben a vágások gyakran villámgyorsan követik egymást. Ezek után ne csodálkozzunk, ha a gyermek, aki ehhez a sebességhez szokott, az iskolában két perc után „csatornát vált” az agyában, és elkezd ugrálni az ő belső agycsatornáik között.
5. A televízió folyamatosan érzelmeket vált ki a gyermekből. Mégpedig olyan érzelmeket, amelyek gyakran szorongást és félelmet keltenek, és ezzel megbomlik a gyermek érzelmi egyensúlya. Gyakran több éjszakán keresztül is álmodnak az erőszakos jelenetekről és pszichéjük akár egész életükre is sérülhet.
6. Még egy utolsó gondolat. Arról se feledkezzünk meg, amit a televízió elvesz a gyermektől. A tévé ugyanis nagyon sok elszalasztott alkalom oka lehet: el nem mesélt meséknek, elő nem adott tréfáknak, el nem játszott játékoknak, elhanyagolt barátoknak, elmaradt beszélgetéseknek, simogatásoknak és pusziknak.

Természetesen nem akarunk antennamentes világot: nem szívjuk vissza azt, amit előtte mondtunk, azaz, hogy a televízió nem a sátán és nem Isten ostroma. Csak azt akarjuk, hogy az antennák is hozzájáruljanak a gyermek neveléséhez, az ember fejlődéséhez.

Konkrét gondolatmenet

Ahhoz, hogy ez így sikerüljön, a következő tanácsokat adjuk:

- Ne gondoljuk, hogy a gyermek nem tud tévé nélkül élni. Nyáron miért nem érzi a tévé hiányát, amikor pedig télen szinte beszippantja őt a képernyő? Ez annak a jele, hogy a televízió nem természetes igény: ha az lenne, akkor mindig szükségét érezné, mint ahogy mindig szükségét érzi például annak, hogy egyen. A televízió mesterségesen belénk oltott szükséglet. Gyakran halljuk, amint a szülők panaszkodnak: „Az én gyermekeim annyira imádják a tévét!” „Nem igaz – válaszolnak erre a szakértők – a gyermekek 82%-a egy óra tévézés és egy óra kerti játék közül a játékot választja.”

(Folyt. köv.)

Vasárnapi jegyzet

Ne a tudományt kérdezd

Ha valaki Itáliában fölkeresi Viterbót, és betér a gótikus Szent Ferenc-templomba, eszébe juthat a kor, amelyben a közeli település, Bagnorgio tudós ferences bíborosa, *Giovanni di Fidanza*, a későbbi *Szent Bonaventura* 1217-ben vagy 21-ben született. A hagyomány azt tartja, hogy kisgyermek korában súlyosan megbetegedett, és a várost meglátogató Assisi Szentje gyógyította meg. Ő mondta róla, miközben ölében tartotta: „Buona ventura – szép jövő”.

Élete-pályája igazolta a nevét. A középkori skolasztikus tudományosság egyik kiválósága lett, Aquinói Szent Tamás professzortársa, aki mikor szobájában meglátogatta, s csupán néhány ósdi könyvet látott az asztalán, keresni kezdte a korszerű irodalmat. Függőnyt vett észre - kérte kollégáját, húzná el, bizonyára ott „rejtőznek” az értékes munkák. A ferences tanártárs mosolyogva engedelmeskedett. Tamás meglepődött: egyetlen kereszt volt ott csupán. – Ez az én könyvtáram – mutatott rá Bonaventura. Ez jutott az Aquinói eszébe, amikor más alkalommal vitába szállt társával. S az a Megfeszítetre hivatkozott, „minden teológia rejtély” kulcsára. Utal ez a két hittudós szemléletének különbségére. Bonaventura a lelki képességek közül az akaratnak ad elsőbbséget az értelemmel szemben, mivel Istent nem a megismerésben, hanem a szeretet – akaratból fakadó – aktsaiban ragadhatjuk meg igazán.

Korunk szemléletében egészen modern a „szeráfi doktor” (így hívták az utókor Bonaventurát) felfogása: mint egy könyv nyílik meg előttünk a világ, amelyben mindenütt Isten nyomait ismerjük fel. Ezt írja. „Akiben a teremtett dolgok nem gyűjtanak fényt, az vak; aki hangos szavukra nem eszmél fel: süket. Aki a teremtésért nem áldja Teremtőjét: néma. Aki nem ismeri el az Őskezdetet: örlült. Nyisd hát szemedet, nyisd ki füledet, mozduljon ajkad, szívedben légy készséges”. Testvérszavai ezek a Szent Ágoston hirdette tanításnak, amely szerint a Teremtő érzékföltötte nem jelent messzeséget, átjárja Lelkével a teremtett dolgokat, hogy életet, energiát adjon.

Bonaventura életének középpontjában Krisztust és a szegénységet látta. Ez utóbbit a „boldog szabadság” forrásának tekintette, a Megváltó arcát pedig főművében, a *Hexaameron*ban úgy értelmezi, mint tiszta képmását az örök Atyának, aki középpontja életünknek, „tárgya szeretetünknek és megismerésünknek.” A Krisztus-ismerethez az a forrás kell, amelyet az egyház őrzött meg a századok során: a Szentírás. A Bibliát kimeríthetetlennek tartotta. A teológia magas költészete az a kijelentése, melyet róla írt: „Isten szíve, szája, nyelve, Isten íróvesszője.” Benne föllelte, amit a filozófiában neve: „a tudást, mely nem csupán az értelmet dúsítja, hanem egész létünket újjáformálja, megeleveníti.” Szellemes mondata ismertté vált nem csak a korában: „Rossz csoda lenne, ha a bor vízzé válnék.” Vagyis az Írás gyöngyborába nem szabad túl sok „filozófiai vizet” vegyíteni. Egy nemrégiben megtért egyetemi tanár mondta e sorok írójának: „A Biblia olyan Szava Istennek, amely az emberi nyelvet is átforgalmazza.” A világban szerzett tapasztalataiból és a Szentírásból emelt létrát Bonaventura, amely a Teremtőhöz vezet. Szinte már keresztény egzisztencializmusra vall a kijelentése: „Az istenismeret legfensőbb létrafoka, amelyre az ember a földön egyáltalán fölléphet, átvezet mindeneken túl a kifürkészhetetlenbe, Isten sötétségébe.” Egész misztikájának ez a lényege, szívének sajátos szenvedélye, amely végül elvezeti a gondolkodás és a tudomány egész fegyvertárát. Maga ad magyarázatot: *Ha kérdezed, miként lehet az istenismeretnek erre a legmagasabb fokára feljutni, ne a tudományt kérdezd, hanem a kegyelemről várd a választ.* Korunk szkepticizmusában különösen érdemes erre a megfogalmazásra is figyelni: „Sokféle képessége van a léleknek, hogy valamit elsajátítson: érzékelés, képzelőerő, ítéletalkotás, megértés. Ezekre mind szükség van, de a csúcson a szeretet teremt egységet.”

Lyonban halt meg 1274-ben.

hírek információk

A mai szentmiséken gyűjtött perselyadományokat, a Péter-filléreket a plébániák az Apostoli Szentszék karitatív tevékenységének, illetve az egész világegyházat szolgáló intézményeinek megsegítésére továbbítják.

A Lélekgyógyító Szent Erzsébet-táborok első nyári turnusa sikeresen lezajlott ÁGOTA Falván, ahol fiatalok, családok, szakemberek és gyermekvédelmi szakellátásban élő gyermekek vettek részt. A terápiás szemléletű programok a bizalom építését, az önismeret és az önbizalom erősítését szolgálták, miközben játékos, közösségépítő és sportprogramok színesítették a hetet. A tábor záróesttel ért véget, a szervezők pedig már a következő turnus előkészületein dolgoznak, hogy az újabb résztvevők számára is élményekben gazdag, támogató közösségi élményt biztosítsanak.

A Szegedi Dóm Látogatóközpont 2026-ban is szeretne alkalmat biztosítani az érdeklődőknek, hogy szakszerű tárlatvezetésen ismerhessék meg a magyar kultúra és oktatás egyik legnagyobb alakjának, Klebelsberg Kunónak az örökségét. A jubileumi kiállítással kapcsolatos következő séta időpontja július 9., csütörtök 17 óra. A program ingyenes, de regisztrációhoz kötött. Információ és regisztráció a Látogatóközpontban, vagy telefonon a +36/20-220-7227-es telefonszámon, vagy e-mailen a domlatogatokozpont@gmail.com e-mail címre írt levélben.

Július 9-én, csütörtökön 18 órakor negyedik alkalommal kerül megrendezésre a Szeged Helytörténeti Kvíz, melynek helyszíne a Szegedi Dóm Látogatóközpont (Dóm tér 16.). 2-6 fős csapatok jelentkezését várják személyesen a Látogatóközpontban, a domlatogatokozpont@gmail.com e-mail címen, vagy a +36-20/385-5061-es telefonszámon. Szeretettel várnak minden érdeklődőt a szervezők.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia nyáresti kulturális programsorozatának következő előadására július 9-én, csütörtökön 19 órakor kerül sor a plébánia nagytermében. Az est témája: Mikrozöldek – vertikális farmok. Az előadást Szepesi Ágnes egyetemi adjunktus tartja.

A Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium és a Szegedi Dóm Látogatóközpont közös szervezésében megvalósuló „Barna hajnalok – Szentandrassy István festőművész vándorkiállítás” című tárlat augusztus 30-ig díjtalanul megtekinthető a Látogatóközpontban. Szentandrassy István a kortárs magyar roma képzőművészet kiemelkedő alakja, Kossuth-díjas festőművész volt. Műveiben a roma kultúra, az emberi sorsok, valamint a spiritualitás és a hit kérdései egyaránt hangsúlyosan jelennek meg.

Az Alsóvárosi Ferences templomban augusztus 1-jén és 2-án, szombat-vasárnap lesz a Havas Boldogasszony búcsú, mely évszázadok óta a Dél-Alföld egyik jelentős vallási ünnepe.

A programsorozat augusztus 1-jén, szombaton indul az alábbiak szerint:

13.45 – Koszorúzás Bálint Sándor szülőházánál (Pálffy utca 72.)

14.30 – Koszorúzás Bálint Sándor mellszobránál (Mátyás tér)

15.00 – Mária-köszöntő énekcsozor

15.30 – Nyitó szentmise Bálint Sándor boldoggá avatásáért

16.30 – Rózsafüzér

18.00 – Szentmise a hivatásokért

19.15 – Ünnepi zsoltosma

20.00 – Görögkatolikus liturgia

21.30 – Szabadtéri keresztút a Ferences Világi Rend vezetésével

22.30 – Szabadtéri szentségimádás a quadrumban dicsőítő énekekkel – Eleven Tűz Együttes

24.00 – Gyertyafényes szentmise az elhunytakért

Augusztus 2-án, vasárnap a programok a következők szerint folytatódnak:

7.00 – Szentmise az édesanyjai, édesapai hivatásokért

8.15 – Mária-köszöntő énekcsozor, zárandokok fogadása

9.00 – Ünnepi szentmise a családokért, majd környezet

11.30 – Kegyhelytörténeti bemutató

15.00 – Imaóra a betegekért

16.00 – Szentmise a betegekért, idősekért, orvosokért, ápolókért

17.30 – Ünnepi zsoltosma

18.00 – Hálaadó szentmise

További részletek az www.szeged.ferencesek.hu weboldalon olvashatók. Mindenkit szeretettel várnak a szervezők.

Összeállt a Dóm Művészeti Szalon 2026/27-es évadának végleges műsora. A nyolc előadásra szóló bérlet ára: 47.000 HUF/fő. Vásárlási szándék jelezhető a domlatogatokozpont@gmail.com e-mail címre írt levélben, telefonon a 06-20-330-5628 vagy a 06-20-220-7227 elérhetőségeken, vagy személyesen a Látogatóközpont jegypénztárában.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Őrs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.